

Štvrtok 28. apríla 2016

Text: L 19, 37 – 40

³⁷Keď sa však už blížil ku svahu Olivového vrchu, celé množstvo učeníkov začalo radostne mohutným hlasom chváliť Boha za všetky mocné činy, ktoré videli, ³⁸a volali: Požehnaný, ktorý prichádza, kráľ v mene Pánovom. Pokoj na nebi a sláva na výsostiach! ³⁹Ale niektorí farizeji zo zástupu Mu hovorili: Majstre, zakáž to svojim učeníkom! ⁴⁰Odpovedal im: Hovorím vám: Ak títo budú mlčať, kameň bude kričať.

Piesne: ES č. 345, 619

Zamyslenie nad Božím slovom:

„Preveľmi jasaj, dcéra Sion, zvučne plesaj, dcéra Jeruzalem! Ajhľa, tvoj kráľ prichádza k tebe spravodlivý a plný spásy, pokorný, sediac na oslovi, na osliatku, na mlád'ati oslice.“ (Zach 9, 9) Toto prorocké slovo proroka Zachariáša sa napĺňa, keď Pán Ježiš posledný raz vstupuje do hlavného mesta svojej krajiny, do Jeruzalema. Je to asi Jeho šiesty príchod do tohto mesta. Pán Ježiš veľmi dobre vie, čo Ho tam čaká. Ešte však neprišla tá chvíľa bolesti. Ešte je v centre diania, sprevádzaný mohutným, radostným pokrikom svojich nasledovníkov. Tešia sa Mu, i keď neprichádza ako vojnový hrdina, ako by mnohí očakávali. Prichádza ako Kráľ pokoja. Prináša pokoj a spásu. Ľudia, ktorí idú za Ním a pred Ním, to spoznali. Už toľko toho cez Neho o Bohu pochopili! Už toľko zázrakov videli! Už veria, že je to ON, ohlasovaný Záchranca, Knieža pokoja! Ale či to pochopili všetci? Učeníci a celý zástup mohutne jasajú. Svojho Kráľa chcú privítať čo najslávnejšie. Túto radosť však narúša iný, disharmonický hlas. Farizeji, nespokojní so situáciou, pokrikujú: „Majstre, zakáž to svojim učeníkom.“ Či nie je rúhavé, že chudobný učiteľ z Galiley sa necháva takto oslavovať?! Ježiš im však odpovedá: „Hovorím vám: Ak títo budú mlčať, kameň bude kričať.“ Môže kameň hovoriť? V podobe nápisu na ňom či sochy môže – alebo pri zemetrasení... Hlas prírody svedčí o Pánu Bohu. Mnohí vedci pozorovaním sveta vydávajú svedectvo o zvláštnom poriadku v ríši neživej prírody či v ríši zvierat. Stvorenie oslavuje svojho Tvorcu... A čo robíme my, ľudia? My, kresťania? Ak sme v Pánovi Ježišovi spoznali svojho Pána a Boha, neostávajme ticho. Chváľme Boha za všetky mocné činy, ktoré pre nás robí. Nenechajme sa rozladiť a zastaviť pre nespokojný hlas niekoľkých jednotlivcov. Upierajme svoj zrak na Toho, ktorý priniesol pokoj a spravodlivosť pre každého človeka. S Ním zvládneme všetko, čo život so sebou prináša. Lebo o ňom stále platí: „Požehnaný, ktorý prichádza...“ On prichádza i dnes k nám. Aj keď možno inak, ako by sme to chceli. Veď pokora sa už veľmi nenosí... Amen.

Modlitba:

Láskavý náš Spasiteľ, Pán Ježiš Kristus! Nemusia sa blížiť Vianoce alebo Veľká noc, aby sme si pripomínali Tvoj príchod. Lebo Ty prichádzaš každodenne do života človeka, aby si ho oslovil a priniesol mu zvesť o Božej zachraňujúcej láske. Prichádzaš i dnes do môjho života a ja prosím: Odstráň z môjho srdca všetko, čo by bránilo tomu, aby si vo mne prebýval. Nech je i cez môj život oslávený Stvoriteľ, Vykupiteľ a Posvätitel', môj Boh, vďaka ktorému dýcham. Amen.

Mgr. Silvia Gdovinová, námestná farárka na mieste kapláanky generálneho biskupa, Generálny biskupský úrad ECAV na Slovensku v Bratislave